

Maja Potočnik Ljuba moja domovina

Ti ljuba naša domovina,
naša bila si kraljevina,
ljudje tvoji bili smo srečni,
dokler bila si naš zaščitnik.

Kričanje polni tvoja mesta,
kri umrlih barva Tigris,
ko neznanec uničuje nam življenja,
mori nedolžne, a ne ve namena.

Za varnost tvojega rodu,
treba bo drugam,
kam na varno,
kjer mir nam bo spet dan.

Le kaj nas čaka,
ali je drugje veselo,
da bi lahko nam rane zacelilo,
le pogumno, le glej naprej.

Ne pozabi na preteklost,
niti na krivice.
še prišel bo čas vrnitve,
kdaj, pa se ne ve.

Ta novi kraj je lep in mil,
voda blešči se ko zelen smaragd.
drevesa tu krasijo nam pogled,
tako drugačen, a hkrati tako domač.

Prišli smo v ta kraj neznan,
a kjer up naš je zaman,
ker ljudje tu,
ne poznajo našega strahu.

Pošiljajo nas k tebi nazaj,
ker ne poznajo našega življenja,
ne poznajo našega trpljenja,
mi pa želimo si le enega.

Da ljudje bi sprejeli nas,
take kot smo,
ker smo kot oni,

ker čutimo strah.

Ker rabimo varnost
med vsemi enakost,
da se ne rabimo bati,
da smo lahko med brati.